

Tekst 15

Jyllandsposten søndag den 21. Juli 2002

Søndagsordet af Anders Kingo, sognepræst, dr.theol., Ullerup Præstgård, Sønderborg

Klippegrunden

Det fortælles i skabelsesberetningen, at da Gud skabte mennesket af agerlandets muld, blæste han livsånde i dets næsebor.

Med en sådan beskrivelse af menneskets skabelse er der ikke givet en naturvidenskabelig oplysning om menneskelivets opståen. Der er sagt noget meget mere væsentligt. Der er nemlig sagt, at et menneske har fået sit liv givet af den Almægtige selv, og at sandt menneskeliv kun kan leves, når Gud er os ligeså nærværende og livsnødvendigt som vort åndedræt.

Når Jesus i dagens evangelium bruger billedet af et husbyggeri på det at leve menneskeliv, så er meningen nøjagtig den samme: Gud eller Guds ord skal være vort livs fundament; det er Guds ord, vi skal bygge vort liv på. Hvis vi bygger på os selv og alt det, vi kan præstere, bygger vi på løst sand. Og det er velkendt, at det mere end noget andet er fundamentet, der afgør, om et hus kan klare sig i en storm. Sand er et flygtigt og upålideligt materiale, men er huset rodfæstet i en klippe, får det styrke og kraft af klippens urokkelighed.

Og det er i den forstand, Jesus bruger billedet: når vort liv er bygget på det fundament, der hedder Guds ord, så er vi ligeså afhængige af det, som vi er af at drage livsånde.

Jamen, indvender vi da, hvordan kan vi vide, at Guds ord er sandheden? Der er jo så mange ånder og sandheder i denne verden, og man kan vel ikke sige, at den ene sandhed er mere sand end de andre!

Nej, det er egentlig rigtig nok: i forholdet mellem alle de menneskelige sandheder vil der altid være delte meninger om, hvad der er sandt.

De menneskelige sandheder er i kamp med hinanden, kunne man sige.

Guds ord og sandhed indgår imidlertid ikke i en eller anden konkurrence med alle vore sandheder (de være sig ideologiske, politiske, åndelige eller religiøse). Alle vore sandheder er nemlig lige som meninger: de er noget, man har eller kan have. Sandheden, Guds ord, derimod, er ikke noget, et menneske sådan kan have. Guds ord kan heller ikke vælges, ligesom man kan vælge et politisk parti. Guds ord unddrager

sig ethvert valg og enhver besiddelse og tilbyder sig som det fundament, jeg kan bygge mit liv på, eller som det ord, jeg kan få lov at leve i.

Paulus siger et sted: "Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning; det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til". Det har noget at gøre med at være i: at være i Kristus; at være i hans ord, som jo er Guds ord. Med Kristus har vi fået et tilholdssted. Vi har fået et sted at være. Et rum at være i.

Et sådant sted, et sådant rum, kan mennesket godt forsøge selv at skabe, men har som menneske kun mulighed for at bygge i det flygtige og upålidelige sand. Klippefundamentet kan kun lægges af skaberhånd. Den klippegrund kan intet menneske lægge under sit eget liv. Der er så mange små, menneskelige sandheder, du kan vælge. Men sandheden selv kan du ikke vælge. Den kan du kun få med at gøre, fordi den har valgt at ville have med dig at gøre.

Jamen, hvad kan jeg da vælge? Jeg kan vælge at være tro mod ham, der endegyldigt har valgt at være tro mod mig! Se, det er klippegrunden under et menneskeliv, som står fast under alle storme, og som er tro mod mig, selv når jeg svigter i min troskab.